כ"ו בניסן
7 במאי
יום ג'

אחרי הישיבה עם הנציב הלכתי לשפרינצק, כפי שנדברנו אתמול, אך לחפוני מצאתי ששפרינצק נסצא בתל-אביב.

בראיון עם הנציב נתגבר בי הרושם שאנו עומדים הפעם לפני נציבות שהיא לגמרי חניכת הפוליטיקה הקולוניאלית. הנציב הראשון היה איש-מסלכה אנגלי, איש נאור וליברלי ודורש טובו לציונות, אך בתור יהודי ליברלי החושש למה יאמרו הגויים - הסים שואה על כל עבודתנו, כי הוא הפך את הפוליטיקה האנגלית בא"י לפסיביה בתחלה הפונקה כל עזרה ממשית. הנציב השני היה איש צבא, אבל ישר באופן יוצא מן הכלל, חקיף ונמרץ, ושלטונו היה הכי טוב. הנציב השלישי הוא אדמיניסטרטור קולוניאלי, שלא יקמץ אולי בדברים מחניפים, אולם לא יעשה כלום לטובת הציונות, לע"ע סורגשת הרעה בכל ענפי הפקידות.

חברי ההנהלה הציונית, בניגוד לרושם שלי ושל שאר החברים, יצאו ברושם טוב מהישיבה. לדבריהם זוהי הפעם הראשונה שהפשלה מעיינת ברצינות ומכירה בחשיבות השאלה של הבטחת העבודה בעבודות הממשלה.